

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Cdo/127/2021
Identifikačné číslo spisu:	8519200063
Dátum vydania rozhodnutia:	27.04.2023
Meno a priezvisko:	Mgr. Renáta Gavalcová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:8519200063.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu Prima banka Slovensko, a. s., Žilina, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, žalovanému U. T., narodenému R., U., o zaplatenie 1.477,53 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod sp. zn. 8Csp/5/2019, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 26. novembra 2020 sp. zn. 22CoCsp/43/2020, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Prešove z 26. novembra 2020 sp. zn. 22CoCsp/43/2020 z r u š u j e a v e c mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom z 05. júna 2020 č. k. 8Csp/5/2019-161 rozhodol tak, že žalobu zamietol a určil, že žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 %, o ktorej výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

1.1. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že po preskúmaní okolností uzavretia úverovej zmluvy, jej náležitostí a povahy zmluvných strán dospel k záveru, že žalobca uzavrel so žalovaným dňa 17. júla 2014 zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Za tohto stavu jednotlivé práva a povinnosti zmluvných strán nemôžu byť v rozpore s úpravou § 52 a nasl. OZ a keďže svojou povahou ide o spotrebiteľský úver, musí mať takáto zmluva aj obligatórne náležitosti podľa ZoSÚ. Uviedol, že v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere neboli uvedené všetky predpoklady pre výpočet RPMN, resp. že tieto neboli uvedené tak, aby bolo možné zistiť, ako bola RPMN vypočítaná a či bola vypočítaná správne. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere nie je možné zistiť, či a ako bola pri výpočte RPMN zohľadnená možnosť vrátenia poplatku za poskytnutie úveru a zľava z úrokov vo výške 10 anuitných splátok. Podľa názoru súdu, ak sú v zmluve dohodnuté podobné podmienky ako v danom prípade, pre určitosť výpočtu RPMN je potrebné doplniť aj dodatočné predpoklady pre jej výpočet (minimálne uvedením, či bola RPMN vypočítaná s alebo bez poplatku a so zohľadnením zľavy na úrokoch alebo bez tejto zľavy), v opačnom prípade nie je možné preskúmať, či RPMN bola vypočítaná správne. Ak zákon o spotrebiteľských úveroch požaduje uviesť predpoklady pre výpočet a tieto v danom prípade neboli uvedené všetky (teda aj tie zohľadňujúce špecifickosť danej konkrétnej zmluvy), súd dospel k záveru, že

úver je v zmysle cit. § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Súd prvej inštancie považoval za nedôvodné námietky žalovaného o chýbajúcej náležitosti rozpisu splátok úveru na istinu, úrok a poplatky a nesprávneho výpočtu RPMN z dôvodu zápočtu poplatku za poskytnutie úveru z požičaných peňazí. Za nedôvodné považoval aj jeho tvrdenia o neprijateľnosti poplatku za poskytnutie úveru a spochybnenie nároku žalobcu na úrok z úveru po zosplatnení úveru. Vzhľadom na posúdenie úveru ako bezúročného a bez poplatkov bol žalovaný povinný uhradiť žalobcovi iba sumu vo výške požičaných peňažných prostriedkov, t. j. sumu 2.000 eur. Zistil, že na zaplatenie úveru žalovaný celkovo uhradil sumu 1.569,51 eur. Pri bezúročnosti úveru poskytnutého vo výške 2.000 eur a 120 splátkach by výška 1 splátky pri splátkach č. 1 - 119 činila 16,67 eur, posledná 120. splátka by činila 16,27 eur. Úhrady žalovaného vo výške 1.569,51 eur by za tohto stavu postačovali na úhradu 94 splátok a časť 95. splátky. Žalovaný už uhradil splátky splatné do mája 2022 a časť splátky splatnej v júni 2022 a ostáva mu uhradiť ešte sumu 430,49 eur. Žalovaný v čase predčasného zosplatnenia úveru nebol v omeškaní a nebol dôvod na tento postup žalobcu. Za tohto stavu dospel k záveru, že žalobca by mal právo iba na zaplatenie dlžnej sumy ku dňu rozhodnutia súdu. Keďže v čase vyhlásenia rozsudku súdom žalovaný uhradil viac splátok, ako bol povinný k tomuto dňu uhradiť a nemá v súčasnosti dlh voči žalobcovi, súd prvej inštancie žalobu zamietol.

2. Krajský súd v Prešove (ďalej aj „krajský súd“ alebo „odvolací súd“), na odvolanie žalobcu, rozsudkom z 26. novembra 2020 sp. zn. 22CoCsp/43/2020 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil (výrok I.) a stranám sporu nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. (výrok II.).

2.1. Odvolací súd konštatoval, že medzi stranami sporu nie je sporné, že zmluva uzatvorená dňa 17. júla 2014 medzi žalobcom a žalovaným je spotrebiteľským úverom, na ktorý sa vzťahuje režim ZoSÚ. Pre spotrebiteľský úver na rozdiel od úveru bežného citovaný zákon v § 9 ods. 1, 2 predpisuje ďalšie formálne a obsahové náležitosti. Z hľadiska formálnych náležitostí ide o písomnú formu, ktorá sa pri bežnom úvere nevyžaduje. Obsahové náležitosti sú vymedzené v § 9 ods. 2 citovaného zákona. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že v zmluve majú byť uvedené konkrétne parametre týkajúce sa konkrétnej zmluvy tvoriacej predmet konania, teda numerické uvedenie konkrétnych údajov tak, aby po ich dosadení do vzorca pre výpočet RPMN bolo možné túto RPMN určiť, pretože iba takýmto spôsobom je možné skontrolovať správnosť údajov o RPMN. V bode 2.5. zmluvy o spotrebiteľskom úvere si zmluvné strany dohodli podmienky, za ktorých žalobca vráti žalovanému poplatok za poskytnutie úveru a v bode 2.9 tejto zmluvy boli dohodnuté podmienky, za ktorých žalobca poskytne žalovanému zľavu z účtovaných úrokov vo výške 10 anuitných splátok. V predmetnej úverovej zmluve je uvedená RPMN vo výške 15,39 %, pričom z tejto zmluvy nevyplýva, či žalobca zohľadnil pri jej výpočte možnosť vrátenia poplatku za poskytnutie úveru a zľavy z úrokov vo výške 10 anuitných splátok. Odvolateľ síce v odvolaní konštatuje, že vrátenie poplatku za poskytnutie úveru a zľava z úrokov vo výške 10 anuitných splátok do výpočtu RPMN zahrnuté neboli z dôvodu, že ich získanie bolo podmienené splnením podmienok, avšak z predmetnej úverovej zmluvy sa to nedá zistiť. Nie je uvedené v úverovej zmluve, či poplatok za poskytnutie úveru a zľava z účtovaných úrokov, ktoré súd prvej inštancie charakterizoval ako dodatočné predpoklady pre jej výpočet podľa prílohy č. 2 ZoSÚ boli zarátané do RPMN vo výške 15,39 %. Z uvedených dôvodov preto nemá spotrebiteľ možnosť preskúmať správnosť výpočtu RPMN, či žalobca zohľadnil špecifické úverové podmienky v predmetnej úverovej zmluve. Odvolací súd sa preto stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že v predmetnej úverovej zmluve absentujú predpoklady použité pre výpočet RPMN v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ, nakoľko pri údají o RPMN sa musia uviesť všetky pre predmetnú úverovú zmluvu špecifické predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky. V predmetnej úverovej zmluve tento údaj chýba. Preto z tohto dôvodu je poskytnutý spotrebiteľský úver v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ bezúročný a bez poplatkov. Odvolací súd dodal, že pokiaľ žalobca namieta formalistický výklad súdu, tak obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN aj podľa transponovanej smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008, a to v článku 10 ods. 2 písm. g) cit.: „Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery.“ Za tohto stavu odvolací súd napadnutý rozsudok, vrátane súvisiaceho výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 a 2 CSP).

2.2. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalovaný bol úspešný, no v priebehu odvolacieho konania mu žiadne preukázateľné trovy nevznikli a žalobcovi ako procesne neúspešnej strane nárok na náhradu trov odvolacieho konania nevznikol. Odvolací súd vychádzal z čl. 17 Základných princípov CSP zakotvujúceho procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy konania nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho konania.

3. Proti prvému výroku rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP.

3.1. Dovolateľ uviedol, že všetky predpoklady použité na výpočet RPMN v zmluve uvedené sú, a ide o nasledovné: výška úveru, dátum prvej splátky, dátum poslednej splátky, termín splatnosti splátky, úroková sadzba, anuitná splátka, poplatok za poskytnutie úveru, dátum zmluvy. Účelom uvedenia RPMN je dosiahnuť zrozumiteľnosť zmluvy pre spotrebiteľa, aby bol schopný posúdiť výhodnosť či nevýhodnosť úveru, tak ako uvádza aj dôvodová správa k zákonu č. 129/2010 Z. z.: „Na posúdenie výhodnosti či nevýhodnosti dohodnutého spotrebiteľského úveru je dôležitým ukazovateľom „ročná percentuálna miera nákladov“ (ďalej len „RPMN“), ktorému sa venuje ustanovenie § 19, kde je stanovený spôsob jej výpočtu.“ Samotný zákon nepožadoval a ani v súčasnosti nepožaduje uvádzať v zmluve konkrétny matematický výpočet RPMN, uvedené nebolo ani zámerom zákonodarcu, ktorý v dôvodovej správe ohľadne výpočtu RPMN len odkazuje na § 19, neuvádza ho medzi náležitosti zmluvy o úvere. Výklad zákona, ktorým súd vyžaduje uvedenie matematického výpočtu RPMN ako povinnej náležitosti zmluvy o úvere, je v rozpore so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS čl. 10 ods. 1 písm. g), ktorá vyžaduje len uvedenie RPMN, celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a predpokladov na výpočet RPMN. Zákon rovnako nepožadoval a ani nepožaduje v zmluve predpoklady pre výpočet RPMN špeciálne v zmluve označovať, ako predpoklady pre výpočet RPMN. Zákon stanovuje, že sa majú tieto predpoklady v zmluve uviesť, čo banka splnila. Žalobca má za to, že v danom prípade nie je možné ustáliť, že zmluva neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. Dovolateľ navrhol, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu a rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Zároveň navrhol, aby žalobcovi bola priznaná náhrada trov dovolacieho konania.

4. Žalovaný sa k dovolaniu písomne nevyjadril.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej ako „najvyšší súd“ alebo ako „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie bolo podané včas (§ 424 CSP) a to oprávneným subjektom (§ 427 CSP), zastúpeným podľa § 429 ods. 1 CSP skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti, pričom zistil, že dovolanie je dôvodné.

6. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

7. V zmysle § 432 ods. 1 CSP, dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Podľa § 432 ods. 2 CSP sa dovolací dôvod vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia, pričom právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnú

normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

8. Dovolací súd v prvom rade uvádza, že otázkou relevantnou podľa § 421 ods. 1 CSP môže byť len otázka právna (nie skutková otázka). Môže ísť tak o otázku hmotnoprávnu (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj o otázku procesnoprávnu (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení). Je potrebné však zdôrazniť, že otázkou relevantnou podľa § 421 ods. 1 CSP môže byť výlučne iba tá právna otázka, ktorú odvolací súd riešil a na jej vyriešení založil svoje rozhodnutie. Právna otázka, na vyriešení ktorej nespočívalo rozhodnutie odvolacieho súdu (vyriešenie ktorej nevedlo k záverom vyjadreným v rozhodnutí odvolacieho súdu), i keby bola prípadne v priebehu konania súdmi posudzovaná, nemôže byť považovaná za významnú z hľadiska tohto ustanovenia. Otázka relevantná v zmysle § 421 ods. 1 CSP musí byť procesnou stranou nastolená v dovolaní (a to jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom).

9. Dovolateľ odôvodnil prípustnosť dovolania uplatnenú v zmysle ustanovenia § 421 ods. 1 CSP písm. b) citovaného ustanovenia, teda tým, že dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo aj od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

9.1. Žalobca za otázku, ktorá nebola v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu riešená, považoval výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. Uviedol, že zákon nepožadoval ani nepožaduje uvádzať v zmluve konkrétny matematický výpočet RPMN. Výklad zákona, ktorým súd vyžaduje uvedenie matematického výpočtu RPMN ako povinnej náležitosti zmluvy o úvere, je v rozpore so smernicou EP a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS čl. 10 ods. 1 písm. g), ktorá vyžaduje len uvedenie RPMN, celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a predpokladov na výpočet RPMN.

9.2. V danej súvislosti dovolací súd uvádza, že táto vyššie vymedzená právna otázka už bola dovolacím súdom riešená, preto predpoklad prípustnosti dovolania je daný v zmysle ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a) CSP, podľa ktorého dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu. K tomu dovolací súd uvádza nasledovné:

10. Pre právnu otázku § 421 ods. 1 písm. a) CSP je charakteristický odklon jej riešenia, ktorý zvolil odvolací súd, od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu. Ide tu teda o situáciu, v ktorej sa už rozhodovanie senátov odvolacieho súdu ustálilo na určitom riešení právnej otázky, odvolací súd sa však svojím rozhodnutím odklonil od „ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu“. V dovolaní, ktorého prípustnosť sa vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. a) CSP, by mal dovolateľ: a) konkretizovať právnu otázku riešenú odvolacím súdom a uviesť, ako ju riešil odvolací súd, b) vysvetliť (a označením konkrétného stanoviska, judikátu alebo rozhodnutia najvyššieho súdu doložiť), v čom sa riešenie právnej otázky odvolacím súdom odklonilo od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, c) uviesť, ako mala byť táto otázka správne riešená (k tomu pozri napr. rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo/6/2017; podobne tiež napr. 4Cdo/95/2017 a 7Cdo/140/2017).

10.1. V dovolaní, prípustnosť ktorého je vyvodzovaná z § 421 ods. 1 písm. a) CSP, musí dovolateľ špecifikovať ním tvrdený odklon od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu bližšou konkretizáciou rozhodnutia (rozhodnutí) odvolacieho súdu, ktoré napĺňa pojem ustálená prax odvolacieho súdu (R 83/2018). Ustálená rozhodovacia prax najvyššieho súdu je vyjadrená predovšetkým v stanoviskách alebo rozhodnutiach najvyššieho súdu, ktoré sú (ako judikáty) publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Do tohto pojmu však možno zaradiť aj prax vyjadrenú opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach najvyššieho súdu, alebo dokonca aj v jednotlivom, dosiaľ nepublikovanom rozhodnutí, pokiaľ niektoré neskôr vydané

(nepublikované) rozhodnutia najvyššieho súdu názory obsiahnuté v skoršom rozhodnutí nespochybnil, prípadne tieto názory akceptovali a vecne na ne nadviazali. V zmysle judikátu R 71/2018 do ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu v zmysle § 421 ods. 1 CSP treba zahrnúť aj naďalej použiteľné, legislatívnymi zmenami a neskoršou judikátúrou neprekonané civilné rozhodnutia a stanoviská publikované v Zbierkach súdnych rozhodnutí a stanovísk vydávaných Najvyššími súdmi ČSSR a ČSFR, ďalej v Bulletin Najvyššieho súdu ČSR a vo Výbere rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu SSR a napokon aj rozhodnutia, stanoviská a správy o rozhodovaní súdov, ktoré boli uverejnené v Zborníkoch najvyšších súdov č. I., II. a IV. vydaných SEVT Praha v rokoch 1974, 1980 a 1986.

10.2. V rozhodovacej praxi dovolacieho súdu je tiež ustálený názor, v zmysle ktorého sama polemika dovolateľa s právnymi závermi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo len kritika toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu niektorého problému, významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v ustanovení § 421 ods. 1 písm. a) CSP.

11. Zhrnúc vyššie uvedené, z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 421 ods. 1 písm. a) CSP je relevantná len taká otázka, ktorá kumulatívne vykazuje všetky nižšie uvedené znaky: a) musí ísť o otázku riešenu odvolacím súdom, ktorá je buď hmotnoprávneho alebo procesnoprávneho charakteru, b) spôsob jej vyriešenia odvolacím súdom zakladá „odklon“ od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, c) odvolací súd na jej riešení založil svoje rozhodnutie, d) uvedená otázka musí byť procesnou stranou nastolená v dovolaní, e) vždy musí ísť o otázku právnú, nie skutkovú; ak niektorý z týchto znakov chýba, dovolanie nie je podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP prípustné (k tomu pozri R 1/2018).

12. Dovolací súd v tejto súvislosti poukazuje, že najvyšší súd môže pri posúdení prípustnosti dovolania zohľadňovať aj tie svoje stanoviská a rozhodnutia, ktoré dovolateľ neoznačil (k tomu pozri I. ÚS 51/2020).

13. Keďže dovolateľom nastolená právna otázka bola rozhodujúca pre rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci samej, dovolací súd v ďalšom skúmal, či žalobca opodstatnene vytýkal, že pri riešení tejto otázky zo strany odvolacieho súdu došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci, pričom dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je nielen prípustné podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP, ale aj dôvodné (§ 432 ods. 2 CSP).

14. Dovolací súd uvádza, že predmetnou problematikou sa judikatura dovolacieho súdu už zaoberala, a to konkrétne v rozhodnutí sp. zn. 7Cdo/183/2020 z 24. februára 2021, ktoré bolo zverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR pod číslom R 86/2021, a v ktorom najvyšší súd judikoval, že z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení do 31. marca 2015 nevyplýva, že by jednou z náležitostí spotrebiteľskej úverovej zmluvy bol konkrétny matematický výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov alebo predpoklady pre jej výpočet. Vzhľadom na vyššie uvedené je tak nesprávny právny záver uvedený v odôvodnení súdu prvej inštancie, ktorý posúdil predmetnú úverovú zmluvu ako bezúročnú a bez poplatkov z dôvodu chýbajúceho matematického výpočtu RPMN podporený následne právnym názorom odvolacieho súdu.

14.1. S uvedeným názorom sa stotožnil dovolací súd aj v rozhodnutiach sp. zn. 5Cdo/55/2020 z 24. februára 2022 a 1Cdo/42/2020 z 27. apríla 2020.

15. Dovolací súd preto zastáva názor, že zo znenia § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. nevyplýva povinnosť veriteľa uviesť v zmluve konkrétny matematický výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, pričom zákon nepožaduje ani predpoklady pre výpočet RPMN špeciálne v zmluve označovať ako predpoklady pre výpočet RPMN. Z uvedených dôvodov potom záver súdov nižších inštancií, že predmetná zmluva v rozpore s § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch neobsahuje zákonnú náležitosť, a to všetky predpoklady použité pre výpočet RPMN, čo má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetného úveru, nie je správny.

16. Dovolací súd tak vzhľadom na vyššie uvedené dospel k záveru, že dovolanie žalobcu smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je dovolanie nielen prípustné podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP, ale zároveň

ho posúdil aj ako dôvodné, nakoľko dovolaním napadnutý rozsudok (práve v riešení predmetnej právnej otázky, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu) spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

17. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP). Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

18. Vychádzajúc z vyššie uvedeného právneho názoru dovolací súd dospel k záveru, že dovolanie je prípustné a zároveň dôvodné, a teda je potrebné napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť (§ 449 ods. 1 CSP) a vec mu vrátiť na ďalšie konanie (§ 450 CSP).

19. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.